

Р Е Ш Е Н И Е

№243

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 07 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №235 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Строй-Консулт“ ЕООД, гр. Сливен, с ЕИК по БУЛСТАТ 829098559, представлявано и управлявано от Ж.С., против решение №518 от 04.07.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №702 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2301368/01.04.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - София област, издадено срещу „Строй-Консулт“ ЕООД, гр. Сливен, с ЕИК по БУЛСТАТ 829098559, като за нарушение по чл. 422, т. 3 от Правилника за безопасност при работа по електрообзавеждането с напрежение до 1000 V във връзка с чл. 53, ал. 1 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, наложеното на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) *административно наказание „имуществена санкция“* в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лв. е *намалено* на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон и необосновано.

Касационният жалбоподател „Строй-Консулт“ ЕООД, гр. Сливен не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, Дирекция „Инспекция по труда“ - София област не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от правна страна, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция, следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 03.02.2011 г. при извършвана проверка по здравословни и безопасни условия на труд от контролни органи на Дирекция „ИТ“ София област, в строителен обект - супермаркет „Лидл“, УПИ IV, на етап изкопни работи жалбоподателят, в качество работодател е пуснал в експлоатация временна електрическа уредба на строителната площадка, без да е предоставил протоколи за измерване на параметрите свързани със защитата срещу поражения от електрически ток. На 04.02.2011 г. измервания са извършени и протоколи за това са предоставени. Действията на контролните органи са обективирани в протокол. Вследствие това на 11.02.2011 г. на работодателя - нарушител е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е приел от правна такава, че производството по административно наказване е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, като акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и съставени при спазване изискванията за съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението е прието за безспорно установено и доказано въз основа на събраните писмени и гласни доказателства. Относно размера на наложеното административно наказание районният съдия е намерил същото за несправедливо определено, тъй като не са съобразени тежестта на нарушението и фактът, че това е първо за него нарушение, както и че същото е отстранено незабавно - смекчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН във вр. с ал. 3 от с.чл. Поради това наказанието е прието за несправедливо завишено, макар и определено към минимума, предвиден за съответното нарушение. На това основание районният съд е изменил процесното НП, като по отношение размера на наложеното с него наказание, същото е намалил.

Относно искането на наказаното лице за преквалификация на вмененото му нарушение като маловажно, по смисъла на привилегирования състав на чл. 415в от КТ, районният съд е отказал да стори това, като се е мотивирал, че нарушението не отговаря на критериите, покриващи състава по чл.415в от КТ.

Настоящият съд споделя изцяло позицията на първата инстанция и в този смисъл смята решението на Районен съд – Перник за правилно.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с вменяването му на нарушение поради факта, че въпросните измервания на параметри, свързани със защита от поражения от електрически ток, са направени на 04.02.2011 г., преди съставяне на АУАН са неоснователни и необосновани. В АУАН и НП максимално ясно е описано, че измерванията и протоколите са направени и представени впоследствие – на 04.02.2011 г. Липсата на протоколи означава липса на извършени действия. А и от съдържанието на протоколите е видно кога са извършени действията. Това не променя факта, че към момента на извършване на проверката на 03.02.2011 г. нарушението е било факт, така както е констатирано от проверяващите лица. Това е отбелязано както в протокола обективирал проверката, така и в АУАН и НП. Така твърдяното от жалбоподателя процесуално нарушение не е установено в производството пред първата инстанция, нито беше констатирано при настоящата проверка по повод решението. Това се отнася и за следващото съдържащо се в жалбата твърдение за липса на изчерпателно, ясно и конкретно представено фактическо описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване. Деянието и обстоятелствата по извършването му са максимално ясно описани така, че наказаното лице да разбере какво нарушение е извършил и защо бива административно наказан. Твърдението в жалбата, че е било необходимо уточнение относно това „за кои компоненти от съвкупността на електрическата уредба се изисква техническо освидетелстване, къде са разположени и пр. ...“ е несъстоятелно. Същият като субект на Наредбата е длъжен да познава задълженията си по същата, като за съответните действия да се обръща към компетентни лица, докато АНО не следва да е съответен специалист. А и фактът, че още на следващия ден въпросните измервания са били извършени и протоколите за това – предоставени на контролните органи е достатъчно опровергаващо оплакванията на жалбоподателя. За нарушителя е станало ясно какво нарушение е извършил, поради което го е и отстранил. Това от своя страна като смекчаващо вината обстоятелство е правилно е отчетено в първоинстанционното решение, като процесното НП е изменено по отношение размера на наложеното наказание, като същото е намалено.

Следващото съдържащо се в жалбата оплакване относно неотчетени от първата инстанция нарушения на процедурата по съставяне на АУАН във връзка с броя на свидетелите по него също намираме за неоснователно. Чл. 40 в ал. 1 не уточнява броя на свидетелите, в чието присъствие се съставя акта. Ал. 3 на с. чл. указва брой на свидетелите (други), но само относно случаите, в които преки свидетели липсват или акта не може да се състави в тяхно присъствие. Чл. 42, т. 7 от ЗАНН маркира „свидетелите“ без да уточнява техния брой и фактът, че думата е в множествено число означава, че те може да бъдат и повече от един.

Твърденията на жалбоподателя, че са неправилни съображенията на първата инстанция относно липса на

предпоставки за третиране на нарушението като маловажно в хипотезата на чл. 415в от КТ са неоснователни. Правилно е решението да на районния съдия, да откаже да преквалифицира нарушението като маловажно. Предпоставките деянието да може да се третира като маловажен случай са две, изискващи се кумулативно: нарушението да може да бъде отстранено веднага, както и от него да не са произтекли вредни последици за работници или служители. Безспорен е факта, че нарушението е отстранено, както и че това е извършено по повод осъществената проверка, като е вероятно, действието при липса на проверка, да не би било извършено въобще. Но не е безспорен факта, че това е станало веднага. Колкото до втората предпоставка, за липса на произтекли вредни последици от нарушението, настоящата инстанция споделя позицията на районния съд, че тъй като в конкретния случай се касае за електрическа инсталация, въведена в експлоатация не по надлежния ред, поради по-високата обществена значимост на охранявания обществен интерес, свързано със безопасност на условията на труд във връзка с превенция на живота и здравето на работниците, конкретното нарушение не следва да се определи като маловажно, независимо че не са реализирани вредни последици. Третирането на нарушения от подобен вид като маловажни би създавало порочна практика за пренебрегване от страна на задължените лица на правилата, които следва да се следват за опазване живота и здравето на работниците и служителите.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт по реда на чл. 218, ал.2 от ЗАНН, настоящата инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно, валидно, допустимо и съответно на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №518 от 04.07.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №702 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2301368/01.04.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – София област, издадено срещу „Строй-Консулт“ ЕООД, гр. Сливен, с ЕИК по БУЛСТАТ: 829098559.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.